

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Oblastní pracoviště

Zlín

Inspekční zpráva

Základní škola Tomáše Garyka Masaryka, Otrokovice

Adresa: Jana Žižky 1355, 76 502 Otrokovice

Identifikátor školy: 600 114 082

Termín konání komplexní inspekce: 2. - 7. květen 2001

Čj.	152-88/01-5049
Signatura	ko5cu104

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Otrokovická základní škola T. G. Masaryka je zařízením bez právní subjektivity, poskytuje úplné základní vzdělání. V době komplexní inspekce měla 473 žáky ve 21 třídě. Jejich počet odpovídá kapacitě zařízení uváděné zařazením do sítě škol ke dni 24. 1. 1996 s čj. 1 204/48. Vzhledem k počtu dětí v dané části města je i prognóza zařízení dobrá.

Škola postupně přechází na realizaci vzdělávacího programu Základní škola čj. 16 847/96-2 i na prvním stupni. Pouze ve 3. - 5. ročníku jsou dosud žáci vzděláváni podle Obecné školy čj. 12 035/97-20. Pro žáky se specifickými vzdělávacími problémy a somatickým handicapem zřídila škola dvě specializované třídy s výrazně nižším počtem žáků.

Zařízení je umístěno ve dvou ne příliš vzdálených komplexech budov. Ve starším z nich jsou první a druhé ročníky. Prostory školy působí již na první pohled esteticky a čistě.

Z dotazníku zadaného rodičům náhodně vybraných žáků obou stupňů školy nevyplývaly žádné vážnější skutečnosti, které by kontrola měla řešit.

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ

Český jazyk na 1. stupni

Ve škole byl na 1. stupni plněn program Základní škola č.j. 16 874/96-2 v 1. a 2. třídách, ve 3., 4. a 5. ročníku doháněla Obecná škola čj. 12 035/97-20. Časová dotace předmětu v obou programech byla dodržena, rozvržení i obsah učiva odpovídal osnovám. Návaznost výuky českého jazyka mezi ročníky byla zajištěna prostřednictvím tematických plánů, které měli učitelé rozpracovány pro všechny složky předmětu. Hlavní důraz byl kladen na učivo gramatické, dobře je zpracována problematika slohového vyučování. Oblast literární výchovy, čtení a psaní byla zaměřena spíše na zvládnutí čtenářských dovedností, zvládnutí tvarů písma a úpravy písemností. Poněkud chybělo plánování literárně naukového učiva a stanovení výchovných cílů vyplývajících z jeho obsahu. Na úrovni zápisů v mnoha třídních knihách se tyto nedostatky projeví v nevýstižných formulacích náplně hodin. Byly zapsány pouze názvy článků v čítance, výuka psaní zde byla zaznamenávána jen uvedením strany v písankách. Velmi pěkně byly, zejména v nejnižších ročnících, připraveny tabule i další pomůcky. V jedné pozorované hodině literární výchovy se projeví chyby v promyšlení vztahu stanovených výukových cílů s obsahem učiva. Tímto nedostatkem přípravy nebylo plně využito všech možností zejména výchovného a citového působení literatury na rozvoj osobnosti žáků. Plánování a příprava výuky byly hodnoceny jako velmi dobré.

Ve čtyřech případech vyučovaly předmět pracovnice bez předepsaného vzdělání. Tím byl porušen § 3 odst. 1 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, § 51 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol, ve znění pozdějších předpisů a § 1, § 2 odst. 1, 4 vyhlášky MŠMT ČR č. 139/1997 Sb., o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců. Pouze v jednom případě měla tato skutečnost vliv na kvalitu výchovně vzdělávací práce tím, že byly méně vhodně zvoleny metody (spíše odpovídaly druhému stupni).

Ve škole byl dostatek prostor pro výuku, třídy byly dostatečně veliké, světlé, esteticky pěkně upravené. Vybavení bylo účelné, v budově pro nejnižší třídy bylo starší, ale vyhovovalo

potřebám. Didaktická technika nebyla použita, počítače využívali učitelé k vytváření doplňkových materiálů pro procvičení učiva. Pro žáka s vadou zraku byla využívána elektronická lupa a Braillův psací stroj. Podmínky výuky byly hodnoceny jako velmi dobré.

Struktura a členění hodin odpovídalo potřebám žáků mladšího školního věku. Učitelům se dařilo díky kvalitní přípravě na vyučování dosáhnout stanovených cílů, přiměřených podmínkám aktuálního stavu třídy. Dovedli vhodně podle potřeby zařadit relaxační chvílky nebo vhodně zvolit méně náročné, odpočinkové činnosti. Metody práce ve vyšších ročnících, kde pracují podle projektu Obecná škola, byly méně činnostní, než projekt očekává. Byly však vhodně střídány, pestré, objevovala se skupinová práce i ty, které rozvíjely komunikativní dovednosti žáků. Za vynikající považuje ČŠI sledovanou hodinu slohu, kde byla popisována oblíbená hračka a kde se objevily i některé prvky dramatické výchovy s hraním rolí zaměřených na prožitky a pocity. S učebnicemi žáci pracovali často samostatně, využívali úloh k procvičování a upevňování, ale dostali prostor i k samostatnému aktivnímu učení. Organizace většiny hodin respektovala individuální tempo, i když v některých hodinách nebyli nejrychlejší plně vytíženi. Mnoho hodin zejména literární výchovy bylo obohaceno ukázkami knih z žákovské knihovny a dalšími doplňujícími materiály a obrázky, které připravili učitelé nebo přinesli žáci. Učivo bylo interpretováno věcně správně s drobnými chybami. U počátečního psaní je třeba důsledněji dbát na správnou polohu těla a správný tvar písmen. Ten je třeba včetně všeobecné úpravy v sešitech stále důsledně vyžadovat i u žáků vyšších ročníků 1. stupně. Organizaci, formy a metody výuky je možno hodnotit jako velmi dobré.

Úvodní motivace vyučovacích hodin byla vždy promyšlená, někdy redukována na seznámení s cílem. Ve většině případů k ní však bylo použito aktivizujících motivačních metod, doplněných i zpěvem na začátku hodiny, motivační soutěží nebo problémovou úlohou. Průběžně byli žáci hodnoceni pozitivními pobídkami a často chváleni. Známkování bylo za samostatnou práci a při hodinách čtení za čtenářský výkon. Znamky byly přiměřené výsledkům, objektivní, zdůvodněné učitelem. Žáci měli možnost podílet se na hodnocení práce ostatních. Za velké pozitivum je možno označit snahu vyučujících zohlednit při hodnocení individuální pokrok a snahu zejména u slabších jedinců. Práce s chybou se objevovala přímo ve výuce v připravených cvičeních a v sešitech po samostatné práci a při diktátech byly vždy prováděna oprava. Účinnost motivace a způsob hodnocení ve vyučovacím procesu hodnotí ČŠI jako vynikající.

Potíže s udržením pozornosti a kázně se projevily v posledních hodinách, kdy byly do rozvrhu zařazeny hodiny čtení a literární výchovy. Přes tyto projevy únavy se vyučujícím dařilo kázeň udržet, aktivovat žáky k další činnosti při respektování stavu třídy a individuality jednotlivých žáků. Vyžadování souvislejšího projevu, odpovědi celou větou vedlo k rozvoji komunikativních dovedností. Stejně tak rozvíjela tyto schopnosti i skupinová práce. Formulace vlastních názorů se rozvíjela zejména při hodnocení projevu spolužáků a hodnocení jejich výkonu. Projev učitelů byl velmi kultivovaný, výrazný, neverbální komunikace posilovala účinek jejich projevu na žáky velmi pozitivně a motivovala, pomohla udržet jejich pozornost. Kvalita komunikace pomáhala řešit bez napomínání často i drobné nežádoucí projevy chování. Vytvářela také pěkný vztah k učiteli i ke školní práci. Komunikace a vztahy ve školních třídách jsou hodnoceny jako vynikající.

Na základě těchto skutečností byla výuka českého jazyka na 1. stupni velmi dobrá.

Český jazyk na 2. stupni

Kvalita výuky českého jazyka byla sledována ve všech ročnících tohoto stupně. Rozvrh hodin dovolil i sledování práce ve všech složkách tohoto oboru, to je v gramatice, slohu i literární

výchově. Ve všech bylo vyučováno podle školou zvoleného učebního programu Základní škola čj. 16 847/96-2. Jeho osnovy byly plněny ve všech složkách. Odpovídala mu i časová týdenní dotace. Svou představu realizace vzdělávacích cílů zpracovávají jednotliví vyučující do časových tematických plánů. Je chválné, že si do nich zaznamenávají následně i případné problémy a průběh plnění stanovených výukových cílů.

V rámci další nabídky škola cíleně seznamuje žáky s projevy živé kultury, např. návštěvou divadelních představení, besedami s pracovníky místní knihovny, zájmem o žákovy kulturní prožitky mimo školu a pod. S takto získanými poznatky pracovala ve vyučovacích hodinách a tím vzdělává své absolventy v celé škále kultury.

Kontinuita výuky v jednotlivých ročnících a návaznost ve vzdělávacích cílech je zajišťována prostřednictvím předmětové komise českého jazyka. Ze zápisů jednání tohoto metodického orgánu vyplývá, že se věnuje průběžné kontrole plnění osnov přijatého učebního programu, hodnotí výsledky pravidelných prověrek z českého jazyka, u každé je písemně (pečlivě a dobře) zpracována analýza zjištěných chyb i náměty na další práci vyučujícího. Učitelky se dále věnují organizačním problémům spojeným s žakovskými soutěžemi, výběrem vhodných učebnic a podobně. Velmi dobré je i to, že se hovoří o vzájemných hospitacích. Zápisy z jednání předmětové komise obsahují tedy správně informace o tom, o čem se jednalo, i závěry, k nimž se dospělo.

Příprava vyučujících na jednotlivé hodiny byla výrazně ovlivněna osobností a délkou praxe každého z nich. Za málo promyšlenou považuje v některých hodinách ČŠI oblast motivace a metodiky.

Celkově lze plánování a přípravu výuky českému jazyku na druhém stupni označit za velmi dobrou.

Personální zabezpečení výuky odpovídá požadavkům daným § 3 odst. 1 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, § 51 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol, ve znění pozdějších předpisů a § 1, § 2 odst. 1, 4 vyhlášky MŠMT ČR č. 139/1997 Sb., o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců.

Škola nemá pro tento předmět specializovanou pracovnu. V učebnách, vybavených moderním nábytkem, jsou mnohé názorné pomůcky pro tento obor součástí výzdoby. Pozitivem je specializovaná místnost žakovské knihovny, využívaná i pro individuální výpůjčky. Postupně je dle možností školy doplňována o další tituly dětské četby. Prostory pro uložení pomůcek jsou dostatečné.

Škola pracuje podle platných učebnic, preferuje ucelené řady. Vhodně je doplňuje o další publikace a základní jazykové příručky. ČŠI konstatuje, že se s nimi setkala i při přímé práci žáků v hodinách.

Didaktická technika byla ve škole v dostatečném množství, pro výuku českého jazyka slouží hlavně meotar. Počítačové programy nebyly využívány. Materiální podmínky výuky českého jazyka byly velmi dobré.

Prostorové podmínky ve třídách i jejich osvětlení odpovídaly počtu žáků. Kvalitu psychohygienických podmínek práce, zejména tempo a pestrost jednotlivých částí hodin a atmosféru v nich, udávala osobnost každé vyučující. Celkově ji lze označit za velmi dobrou.

Stavba vyučovacích hodin odpovídala věku žáků a cílům, které si učitelky daly. V jazykových hodinách bylo dbáno na procvičení, v literárních na prožitek žáků. Učivo bylo předkládáno tak, že se žákům vytvářela postupně struktura poznatků z daného oboru.

V užití metodice převažovala frontální výuka verbálního charakteru. Prostor pro samostatné

vyjádření dostávali žáci zejména u jedné vyučující. U ní byla hodna pochvaly i snaha o rozvoj komunikativních dovedností, nejen formou řečnických cvičení ve slohu. Individualitou učitele byla dána nejen užitá variabilita užitých metod, ale i účelné využití vyučovacího času. Někdy se čekalo na nejpomalejšího žáka, aniž byla ostatním zadána jakákoliv činnost, byly užívány metody, při nichž pracoval pouze jeden žák a ostatní jej měli pouze sledovat. Celkově jsou proto organizace, formy a metody výuky hodnoceny jako průměrné.

Ve sledovaných hodinách byla plně respektována osobnost žáka. Ne vždy bylo využito výchovnosti učiva, vstupní motivace u některých pedagogů spočívala ve sdělení obsahu učiva, jež je třeba probrat. Byl však pozorován i přístup, zcela opačný. I při frontálně vedené výuce se pedagogové snažili dbát individuálních schopností žáků a snažili se pracovat s pochvalou a pozitivním povzbuzením. Při poznávání nového byla žákům poskytována přiměřená pomoc, ve většině hodin bylo naučené ověřováno zpětnou vazbou. Za vynikající ČŠI považuje vedení žáků k bezprostřednímu hodnocení výkonu (svého i spolužáka), zejména zdůrazněním toho, co se v projevu (přednesu a pod.) podařilo, za co můžeme pochválit. Pozitivem bylo i vedení k bezprostřední korekci vlastní samostatné práce. S chybou se však ne vždy důsledně pracovalo při kontrole písemných projevů žáků, zejména ve školních sešitech. Informovanost rodičů prostřednictvím známek v žákovských knížkách byla dostatečná. Oblast motivování a hodnocení byla velmi dobrá.

Vzájemná komunikace záležela na pedagogích. ČŠI ráda pozorovala velmi pěkné vztahy žáků k učiteli i na druhém stupni. Byly dány jejich obdivem a respektem k odborným i lidským kvalitám vyučující. V jiných vztazích byla pozorovatelná vzájemná problematika. Byla dána neuvědoměním si důsledků chování pedagoga na žáka, snahou opírat se pouze o vnější postavení dané autoritou učitele. Ve škole nebyly pozorovány projevy nežádoucího chování žáků. Souhrnně je třeba oblast interakce a komunikace označit za průměrnou.

Vzhledem k výše popsaným skutečnostem hodnotí ČŠI celkově výuku českého jazyka v této škole jako velmi dobrou.

Matematika na 1. stupni

Počty hodin matematiky realizované v týdenním rozvrhu hodin, byly v souladu s učebními plány zvolených vzdělávacích programů. Probírané učivo ve sledovaných vyučovacích hodinách bylo v souladu s učenými osnovami a zpracovanými tematickými plány.

Na prvním stupni bylo hospitováno v devíti hodinách matematiky. Pět hodin bylo vyučováno vyučujícími s odbornou a pedagogickou způsobilostí pro 1. stupeň ZŠ, zbývající čtyři byly vyučovány učitelkami bez vzdělání požadovaného podle vyhlášky MŠMT ČR č. 139/1997 o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců. Na kvalitě výuky ve sledovaných hodinách se však tato skutečnost negativně neprojevila. Hodiny byly vesměs zdařilé, pouze jedna hodina byla hodnocena jako průměrná.

Výuka byla realizována v učebnách, vzhledem k aktuálnímu počtu žáků, dostatečně prostorných s odpovídajícími psychohygienickými požadavky. Bylo v nich vytvořeno estetické a zpravidla i podnětné pracovní prostředí. Učební pomůcky byly používány efektivně a tvořivě bylo využíváno i přípravy na tabuli. Pouze v jedné ze sledovaných nebyly užití učební pomůcky dostatečně transparentní a pro pochopení učiva nebyly očekávaným přínosem. Plánování a příprava výuky i materiální podmínky byly hodnoceny jako velmi dobré.

Stavba vyučovacích hodin odpovídala věku žáků a výukovým cílům. Jejich náplň byla přiměřená věku z hlediska náročnosti a množství úkolů. Výběr metod a forem práce byl ve

většině hodin dostatečně pestrý, ale jen ve dvou vyučovacích hodinách byly výrazně a tvořivě realizovány současné trendy ve vzdělávání uplatňované na prvním stupni. Rovněž byl ve značné míře uplatňován frontální způsob výuky. Ve sledovaných hodinách byla zpravidla věnována náležitá pozornost aktivnímu učení a rozvoji logického myšlení, bylo využíváno zpětné vazby. Ve všech byl plánovitě vytvářen prostor pro samostatnou práci žáků, ve třech však nebyl volen efektivní a dostatečně transparentní způsob kontroly. Zřetelný byl i individuální přístup učitelů k žákům. Náležitá pozornost byla věnována specifickým potřebám a schopnostem žáků, zejména respektováním jejich pracovního tempa. Byly zadávány diferencované úkoly, zpravidla s ohledem na jejich množství a jen ojediněle na jejich obtížnost. Vyučující byli v dostačující míře informováni o žácích se specifickými poruchami učení a byla jim podle potřeby věnována zvýšená pozornost. Organizace, formy a metody práce byly hodnoceny jako velmi dobré.

Ve většině vyučovacích hodin bylo nápaditě, v optimální míře a kvalitě využíváno vstupních motivačních metod. Při všech činnostech byla velmi dobrá pracovní atmosféra. Žáci pracovali s chutí, soustředěně a se zájmem, byli aktivní. K udržení pozornosti často přispívalo promyšlené střídání forem práce. Hodnocení žákovských vědomostí a dovedností bylo systematické a bylo zpravidla motivačním prvkem. V rozdílné míře a kvalitě byly uplatňovány relaxační prvky. Odpovědi žáků byly zpravidla pohotové a správné. Komunikace byla založena na vzájemné důvěře při respektování osobnosti žáka.

Psychohygienické podmínky byly hodnoceny jako vynikající, motivace a hodnocení, interakce a komunikace jako velmi dobré.

Výuka matematiky na prvním stupni byla celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Matematika na 2. stupni

Časová dotace pro výuku matematiky v 6. - 9. ročníku byla v souladu s učebním plánem zvoleného vzdělávacího programu Základní škola. Ve všech ročnících byla dotována čtyřmi hodinami týdně, v 9. ročníku byla jedna hodina dělena. Vyučující měly zpracovány tematické plány, které byly projednány v předmětové komisi matematiky. Ta vzájemně koordinovala výuku předmětu v jednotlivých ročnících v souladu s učebními osnovami. Pravidelně také organizuje matematické soutěže (matematická olympiáda, Klokan, Pythagoriáda), účastní se akcí Pedagogického centra Zlín (poruchy učení - dyskalkulie), připravuje a vyhodnocuje kontrolní písemné práce, zabezpečuje výuku vhodnými učebnicemi. Plánování a příprava výuky byla velmi dobrá.

Personálně byla výuka zabezpečena učitelkami s odbornou a pedagogickou způsobilostí, pedagogickou zkušeností a praxí, což výrazným způsobem pozitivně ovlivnilo kvalitu výuky.

Výuka matematiky probíhala v kmenových třídách, které svým vybavením a estetickým uspořádáním vytvářejí podnětné prostředí z hlediska potřeb výuky tohoto oboru. Učební pomůcky odpovídaly běžnému standardu, byly uloženy částečně ve třídách, částečně v kabinetu matematiky. Učitelky si připravovaly vlastní pomocný materiál, zejména pro magnetické tabule. To výrazně přispívalo k názorné výuce a snadnějšímu porozumění probíranému učivu. Ve všech ročnících byla výuka zabezpečena vhodnými tituly učebnic. Materiální a psychohygienické podmínky byly velmi dobré.

Sledované hodiny byly připraveny, promyšleny v obsahu i ve způsobu realizace. Náročnost i množství učiva bylo operativně přizpůsobováno schopnostem žáků v jednotlivých třídách. Stanovené výukové cíle se vždy podařilo splnit. V hodinách matematiky převládala frontální metoda práce s celou třídou. Výklad učiva byl odborně správný, logicky uspořádaný. Průběžně

byla zařazována samostatná práce, která navazovala na probrané učivo. Pro zpětnou kontrolu byl využíván i meotar. V hodinách bylo vhodným způsobem rozvíjeno logické myšlení, při vyvozování závěrů byly uvažovány i alternativní postupy řešení úkolů. V hodinách geometrie byly akcentovány výchovné aspekty (přesnost a pečlivost rýsování), nebyly opomíjeny ani mezipředmětové vztahy (s fyzikou). Individuální přístup k žákům byl samozřejmostí. Byl poskytnut dostatek času na procvičení a osvojení učiva, vyučovací čas byl ve sledovaných hodinách účelně využit. Způsob organizace a zvolené metody výuky byly hodnoceny jako velmi dobré.

Dosažené výsledky byly kontrolovány převážně písemnými prověrkami. Frekvence formativního hodnocení byla dostačující, domácí úkoly jsou zadávány, kontrolu provádějí vyučující zpravidla společně s celou třídou. Individuální dispozice jednotlivců byly při hodnocení respektovány. Převážně vstupní motivace využívala příkladů z praktického života, v průběhu hodin byly žáci za své výkony chváleni a povzbuzováni.

Žádoucí komunikativní dovednosti žáků v rovině správného matematického vyjadřování nebyly vždy v žádané míře rozvíjeny, verbální projev učitelek převažoval. Chování během pozorované výuky bylo ukázněné. Velmi dobře byla práce žáků motivována a hodnocena. Rozvoj komunikativních dovedností byl hodnocen jako průměrný.

Kvalita sledované výuky matematiky byla celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Zeměpis

Sledovaná výuka zeměpisu probíhala v souladu s přijatým učebním plánem. V 6. - 8. ročníku byla výuka dotována dvěma hodinami a v 9. ročníku jednou hodinou týdně. Vyučující měla zpracovány tematické plány učiva pro jednotlivé ročníky. Vycházely z platných osnov zvoleného vzdělávacího programu Základní škola. Kontinuita výuky mezi jednotlivými ročníky byla zajištěna. Plánování i příprava vyučující na jednotlivé hodiny byla velmi dobrá a zohledňovala aktuální stav v jednotlivých třídách.

Zeměpis vyučovala jedna učitelka s odbornou a pedagogickou způsobilostí, což se pozitivně projevilo zejména v odborné úrovni výuky. Žáci 8. a 9. ročníků s hlubším zájmem o předmět měli možnost uplatnit své znalosti při zpracování zadaných zeměpisných projektů (i s uplatněním mezipředmětových vztahů s přírodopisem a chemií). Zapojovali se do řešení úkolů školního kola zeměpisné olympiády.

Výuka byla realizována v zeměpisné pracovně vybavené audiovizuální technikou, nástěnnými obrazy a mapami. Její uspořádání a vybavení bylo účelné, esteticky podnětné a funkční vzhledem k prováděným činnostem. S touto odbornou pracovnou je propojen i zeměpisný kabinet, se všemi potřebnými standardními pomůckami. Žáci mají k dispozici vhodné, aktualizované tituly učebnic. Vyučující zeměpisu pracuje v rámci předmětové komise společenských věd. Zeměpisné exkurze jsou průběžně uskutečňovány podle zpracovaného plánu na školní rok. Materiální a psychohygienické podmínky výuky byly vynikající.

Promyšlená struktura hodin umožňovala jejich účinné řízení. Jednotlivé pokyny a osvojené postupy svědčily o systematickém vedení žáků k aktivnímu učení, k získání dovednosti práce s mapami. Nové poznatky nebyly pouze předávány, ale ve spolupráci s nimi byly postupně vyvozovány, byly hledány souvislosti a vzájemné vztahy. Učitelka svou zkušeností a správnými metodickými postupy kladla důraz na základní učivo. Práce ve sledovaných hodinách byla efektivní, výuka měla spád a při tom byly zohledňovány i individuální schopnosti každého jednotlivce. Průběžné zadávání vhodných, účelně zaměřených úkolů účinně napomáhalo v osvojení co největšího objemu požadovaných znalostí přímo ve vyučovací hodině. Uplatněné

metody a formy práce rozvíjely a podněcovaly zvědavost, poskytovaly prostor pro uplatnění vlastních životních zkušeností, postojů a názorů. Organizace, metody a formy výuky byly hodnoceny jako velmi dobré.

Průběžná motivace byla patrná ve všech sledovaných hodinách, měla převážně charakter pochvaly. Hodnocení znalostí žáků bylo prováděno formou písemných testů v úvodní části hodin. Frekvence známek v žákovských knížkách byla dostačující. Úroveň motivace a hodnocení žáků byla velmi dobrá.

Verbální i neverbální komunikace učitelky se žáky byla otevřená, vstřícná, vzájemná komunikace byla založená na důvěře. Žáci respektovali dohodnutá pravidla chování. Vzájemná interakce byla hodnocena jako velmi dobrá.

Kvalita sledované výuky zeměpisu byla hodnocena jako velmi dobrá.

Dějepis

Výuka tohoto předmětu probíhá podle osnov školou přijatého schváleného učebního programu Základní škola čj. 16 847/96-2. V souladu s ním byla časová týdenní dotace v jednotlivých ročnících. Rozvržení učiva v rámci osnovami daných dvouletých cyklů zajišťuje předmětová komise společenských věd. I zde, jako v jiných sledovaných předmětech, platí, že časové rozvržení bylo v tematických plánech koordinováno. ČŠI kontrolou zápisů v třídních knihách platných pro poslední dva školní roky zjistila, že není dostatečně pamatováno na závěrečné opakování, zejména v devátém ročníku. Své poznatky si žáci mohou doplnit mimoškolními exkurzemi a vlastivědnými výlety. Škola se každoročně zúčastňuje soutěže Mladý historik. Výuka je doplněna o nepovinný předmět náboženství.

Plánování jednotlivých hodin je dáno zkušeností a kreativitou jednotlivých vyučujících. Bezradnost byla pozorována zejména při probírání nejnovějších dějin, chyběla zde analýza důležitosti sdělovaných fakt a zejména objasnění vztahů mezi nimi. Z tohoto pohledu lze oblast plánování a přípravy výuky dějepisu označit za průměrnou.

Předmětu vyučují vysokoškolsky vzdělaní, kvalifikovaní a odborně připravení pedagogové.

Škola nemá specializovanou dějepisnou učebnu. Prostory tříd však byly vyzdobeny četnými materiály vhodnými pro výuku tohoto oboru. Pomůcky byly uloženy ve specializovaném kabinetě, klasická didaktická technika byla k dispozici, využíván je zejména meotar. Vybavení pro práci s počítači se připravuje, již v současné době mají někteří vyučující přípravné materiály a prověrky archivovány v počítačové podobě.

Škola by měla zodpovědně znovu vybrat učebnice, ty které užívá, zastarávají. Řadu dvojrozměrných pomůcek s texty i mapkami si pedagogové připravovali sami. Materiální podmínky výuky byly velmi dobré.

Učebny byly dostatečné svou velikostí, podnětnost prostředí byla před každou hodinou zvyšována přinášenými mapami, atlasy i přípravou na tabuli. Hodiny měly jasnou klasickou strukturu, v níž nechyběl prostor pro opakování. Atmosféra byla většinou dělná, jednou ovlivněna zařazením předmětu na šestou vyučovací hodinu, jindy ovlivněna nervozitou vyučující danou přítomností kontroly. Psychohygienické podmínky byly celkově velmi dobré.

Zvolené vyučovací postupy i struktura hodin byly koncipovány tak, aby zaujaly žáky. Nové poznatky byly předávány v přiměřené míře, ale ne vždy pestrou metodikou. Pozorována byla zejména frontální výuka, postavená na řízeném rozhovoru. Úvodní části hodin byly věnovány pouze orientačnímu opakování, chybělo individuální ústní zkoušení. Přiměřená byla samostatná práce žáků, která je učila vyhledávat poznatky v odborném textu učebnice. Chvályhodné jsou i úkoly zadávané navíc, jejichž výsledkem je výtvarné i textové zpracování problematiky (jakési

drobné projekty). Bylo dbáno na důkladné objasnění všech užívaných historických pojmů. Vycházelo se z poznatků, které žáci mají z exkurzí i běžného života. Výklad učitelů byl provázen aktivizujícími problémovými otázkami. Organizace, formy a metody výuky byly průměrné.

Motivace na začátku vyučovacích hodin využívala přirozené zvědavosti dětí. Průběh práce byl pozitivně ovlivněn často užívanou pochvalou. U jedné z vyučujících byl opakovaně pozorován velmi pěkný způsob verbální podpory sebehodnocení a sebereflexe jednotlivých žáků. Při hodnocení byl srovnáván posun ve výkonu žáka. Individuální dispozice jedinců byly učiteli respektovány. Oblast motivace a hodnocení byla velmi dobrá

Vzájemné vztahy mezi učiteli a žáky byly založeny na respektu a důvěře. Nebyla pozorována práce na dalším rozvoji individuálních komunikativních dovedností žáků. O této skutečnosti svědčila i malá frekvence známek z dějepisu z ústního zkoušení v žákovských knížkách. Nebyly pozorovány žádné nezvládnuté projevy nekázně, atmosféra ve třídách byla pracovní. Oblast interakce a komunikace je možno hodnotit jako velmi dobrou.

Výuku dějepisu hodnotí ČŠI vzhledem k výše popsaným skutečnostem jako velmi dobrou.

Chemie

Výuka předmětu chemie probíhá ve dvouhodinové týdenní dotaci. To je ve shodě se zvoleným vzdělávacím programem. Členění učiva do jednotlivých ročníků bylo v souladu se závaznými učebními osnovami. Podrobná kontrola tematických a časových plánů učiva, protokolů laboratorních prací, zápisů v třídních knihách a hospitační činnost ČŠI ve vyučovacích hodinách prokázaly, že škola učební osnovy v předmětu chemie plní. Při plánování výuky nedochází k duplicitě výuky, návaznost výuky je dodržována. Učitelka byla na výuku odpovědně připravena, uvážila metody práce i prostředky, jimiž dosáhne splnění stanovených cílů. Plánování a příprava výuky vzhledem ke zvolenému vzdělávacímu programu byly hodnoceny jako velmi dobré.

Chemii vyučuje jedna učitelka s vysokoškolským vzděláním, požadovanou odbornou i pedagogickou způsobilostí.

Výuka předmětu probíhá v odborné pracovně s funkčním vybavením. Žákovské lavice i demonstrační stůl učitele umožňují provádět experimentální činnosti, nástěnné demonstrační tabule ulehčují žákům osvojit si chemickou terminologii a tvořit i čist chemické vzorce. Prosklené skříně nebyly využity k vystavení aktuálních učebních pomůcek, které by podněcovaly zvědavost a zájem žáků o daný obor. Odborná pracovna je propojena s chemickým kabinetem a laboratoří určenou k provádění složitějších pokusů. Výukové prostory jsou optimální, využívání dostupných učebních pomůcek je účelné. Žáci v jedné vyučovací hodině prováděli praktické úkoly v laboratorní práci. V ostatních vyučovacích hodinách prováděla učitelka demonstrační pokusy, použila audiovizuální techniku, jako ukázkou využila chemikálie. Členění vyučovacích hodin na etapy i zvolené tempo výuky odpovídalo věku žáků. Psychohygienické podmínky i materiální zajištění výuky byly hodnoceny jako velmi dobré. Není však vhodné, aby výuka předmětu byla v rozvrhu hodin u jednoho osmého ročníku zařazena ve dvou po sobě následujících dnech.

Struktura sledovaných vyučovacích hodin odpovídala výukovým cílům. Žáci v rámci laboratorních prací prováděli praktické úlohy, měli promyšlen pracovní postup, připravené podklady pro protokol. Ve vyučovací hodině nejen stačili provést vlastní práci, zapsat pozorování, ale i vyvodit ve spolupráci s učitelkou jednoduchý závěr. Měli osvojeny pracovní dovednosti. Po ukončení praktické části nebyl dán dostatečný důraz na bezpečnost žáků. V některých vyučovacích jednotkách byly propojeny verbální metody s experimentální činností

učitelky. Vzdělávací i výchovné cíle byly dosaženy metodami, při nichž byla žákům sdělována fakta, předkládány hotové chemické rovnice. Žáci byli v roli pasivních posluchačů a přijímali jen informace vyučující. Učivo nebylo zpětně procvičeno, nebyly zařazeny žádné samostatné činnosti, chyběla aktivizace samostatného myšlení žáků. Organizace výuky i použité metody práce měly tedy souhrnně průměrnou úroveň.

Ve sledovaných vyučovacích hodinách byli žáci v úvodu seznámeni se vzdělávacím cílem. Nebyla však využita vstupní verbální motivace. Zájem a zvědavost žáků měly podnítit demonstrační pokusy učitelky a video. Avšak skutečnost, že při vysvětlování nové látky nebylo učivo více členěno a chyběla zpětná kontrola porozumění, žáky vhodně nemotivovala. Jejich výkon byl hodnocen slovně jen v úvodu vyučovacích hodin při jednoduchém orientačním opakování. Byly vyžadovány vědomosti pamětního charakteru. Rodiče jsou o prospěchu svých dětí informováni dostatečnou frekvencí známek v žákovských knížkách. Oblast motivace a hodnocení žáků dosahovala průměrnou úroveň.

Učitelka se vyjadřovala odborně i jazykově správně. Nevedla žáky k rozvoji verbálních dovedností. Výuka probíhala v přátelské atmosféře a žáci akceptovali dohodnutá pravidla jednání. Nežádoucí projevy chování nebyly pozorovány. Úroveň spolupráce a komunikace byla hodnocena jako průměrná.

Kvalita výuky předmětu chemie vzhledem k výše popsaným skutečnostem byla ČŠI hodnocena jako průměrná.

Blok přírodovědných předmětů.

V rámci tohoto bloku byla hodnocena kvalita výuky předmětu prvouka na prvním stupni a přírodopisu na druhém stupni. Časová dotace prvouky byla v souladu se zvolenými učebními plány, obsah probíraného učiva byl ve shodě s učebními osnovami. I výuka přírodopisu byla v souladu s časovou dotací zvoleného vzdělávacího programu. Oba přírodovědné předměty byly vyučovány v předepsané týdenní dotaci, jejich vyučování bylo zařazeno v rozvrhu hodin na dopoledne. Učební osnovy měli učitelé rozpracovány do tematických a časových plánů učiva. Kontrolou předložených plánů a protokolů laboratorních prací, kontrolou zápisů v třídních knihách i hospitační činností bylo prokázáno, že škola učební osnovy v daných předmětech plní. Avšak dle zápisů v třídních knihách 7. ročníku za školní rok 1999/2000 a 8. ročníku za školní rok 2000/2001 byla zjištěna úprava učebních osnov předmětu přírodopis v tom smyslu, že byla upřednostněna výuka zoologie před botanikou a nebyla zajištěna návaznost výuky (v 8. ročníku v měsíci září, říjen a listopad probírána botanika, od prosince biologie člověka). Tento způsob plánování práce nepovažuje ČŠI za optimální. Škola nenabízí v oblasti volitelných nebo nepovinných předmětů žákům žádný seminář s přírodovědným zaměřením. Ve škole pracuje přírodovědná předmětová komise, která sdružuje předměty přírodopis, chemii a zeměpis. Schází se 3 – 4x v roce, zápisy z jejich jednání byly předloženy. Předmětová komise využívá své kompetence, řeší nejenom organizační záležitosti, zabývá se i oblastí výchovně vzdělávací. Zápisy z jednání podrobně informují o její práci, o práci jednotlivých učitelů, o dosažených výsledcích.

Ve sledovaných hodinách byli učitelé na výuku připraveni. Vyučovací hodiny měli promyšlené a vzdělávací cíle splnili. Oblast plánování a příprava výuky měla celkově průměrnou úroveň.

Personální zabezpečení výuky předmětu prvouka je průměrné. Z osmi pedagogů, kteří předmět vyučují, má pět požadované odborné i pedagogické vzdělání, tři učitelky mají vzdělání pro mateřskou školu. Touto skutečností došlo k porušení § 3 odst. 1 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, § 51 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., školský zákon, ve znění pozdějších předpisů a § 1, § 2 odst. 1, 4

vyhlášky MŠMT ČR č. 139/1997 Sb., o podmínkách odborné a pedagogické způsobilosti pedagogických pracovníků a o předpokladech kvalifikace výchovných poradců. Personální zajištění výuky přírodopisu je vynikající. Předmět vyučují dva učitelé s požadovanou odbornou i pedagogickou způsobilostí.

Prvouka byla vyučována v prostorných kmenových třídách, esteticky dotvořených nástěnkami, magnetickými tabulemi, nástěnnými obrazy pro jazykové vzdělávání a prvouku, výtvarnými pracemi žáků. Předmět přírodopis byl vyučován v odborné pracovně s podnětnou výzdobou a moderní audiovizuální technikou.

V předmětu prvouka obě učitelky dokonale uplatnily ve výuce zásadu názornosti, která spočívala především ve využití dostupných přírodnin (větvičky stromů listnatých i jehličnatých, kvetoucí byliny, mech), ve využití názorných demonstračních obrazů, v použití obrazové dokumentace v učebnici, v jedné třídě i odborné encyklopedie. Učební pomůcky byly účelně využity. Materiální zabezpečení výuky v daném předmětu bylo vynikající. Ve vyučovacích hodinách přírodopisu měli žáci k dispozici sešity, samostatně pracovali s učebnicí a vyhledávali v ní důležité informace, opírali se o obrazovou dokumentaci v ní, vyučující použili k výuce další odbornou literaturu, preparáty přírodnin, pracovali s audiovizuální technikou. Ve všech hospitovaných hodinách však nebyly využity dostupné učební pomůcky pro jednotlivé fáze výuky. Materiální zabezpečení tohoto oboru mělo průměrnou úroveň.

Zásady psychohygieny byly porušeny v jednom devátém ročníku tím, že bylo zařazeno vyučování přírodopisu do dvou po sobě následujících dnů. Zvolené tempo výuky i její členění spolu s přátelskou atmosférou vytvářelo vhodné pracovní prostředí žákům prvního i druhého stupně. Psychohygienické podmínky výuky byly hodnoceny jako velmi dobré.

Struktura vyučovacích hodin prvouky odpovídala věku žáků. Učitelky zařadily pestré a aktivizující metody práce, součástí dynamických hodin bylo i zařazení relaxačních chviliek. Žáci byli aktivní a prokázali schopnost vzájemně spolupracovat. Učitelky vhodně využívaly praktické zkušenosti žáků, učivo výchovně využily. Sledované hodiny přírodopisu byly zaměřeny na plnění úkolů a předávání nových informací, avšak byly naprosto opomenuty výchovné aspekty výuky. Ve dvou vyučovacích hodinách byly vědomosti žáků na počátku výuky prověřovány písemně, formou připraveného testu. Žáci pracovali individuálním tempem, zpětná kontrola byla uskutečněna jen jedním pedagogem. V ostatních hospitovaných hodinách mělo opakování dříve osvojených vědomostí charakter orientačního zkoušení, jen v jedné vyučovací hodině byli dva žáci vyzkoušeni ústně a jejich výkon ohodnocen známkou. V další fázi vyučovacího procesu byla předávána nová látka verbálními metodami za použití audiovizuální techniky a učebních pomůcek. Oba učitelé sdělovali žákům jen informace z učebnice, zvolili kombinaci výkladu a rozhovoru, v jedné vyučovací hodině měli žáci vytvořen prostor pro samostatné učení. Organizační pokyny pedagogů byly jasné a přiměřené věku žáků i jejich možností. Byly orientované na dosažení vytčených cílů. Otázky učitelů vyžadovaly pamětní znalosti žáků, při probírání nového učiva bylo rozvíjeno v menší míře jejich myšlení. Stručný zápis učiva, který byl promítnut přes meotar měl charakter shrnutí učiva. Forma písemných zápisů v sešitech byla funkční a pomáhala při jejich domácí přípravě na vyučování. Jen v závěru jedné vyučovací hodiny byl vytvořen dostatečný prostor k zopakování nového učiva a kontroly porozumění. Organizace výuky, použité metody a formy práce byly celkově hodnoceny jako průměrné.

Vstupní motivace byla uplatněna jen v jedné hodině prvouky. Ostatní hospitované hodiny postrádaly v úvodu jakoukoliv, i pouze verbální, motivaci. Učitelé se snažili zvýšit studijní úsilí žáků použitím názorných učebních pomůcek a audiovizuální techniky, vytvořením příjemné pracovní atmosféry. Ve třídě s převahou jedinců se specifickými poruchami učení se snažil pedagog nadchnout žáky použitím odborné literatury a využitím preparátů přírodnin. Příklady

z praxe nebyly v přírodopise využity. Orientační opakování mělo charakter zpětné vazby a mělo návaznost na probírání nového učiva. Výkon žáků byl hodnocen známkou objektivně, jejich snaha byla během vyučovacího procesu i v závěru vyučovacích hodin oceňována pochvalou. Frekvence známek v žákovských knížkách byla dostačující. Oblast motivace a způsob hodnocení žáků ve vyučovacím procesu byly hodnoceny jako průměrná.

Žáci byli ukázněni, dohodnutá pravidla jednání byla respektována. Vzhledem ke zvoleným metodám práce nebyl verbální projev žáků rozvíjen v dostatečné míře. Během rozhovorů se učitelé spokojovali s jednoduchými odpověďmi v podobě holých několikaslovných vět. Interakce a komunikace měla ve sledovaných vyučovacích hodinách průměrnou úroveň.

Kvalitu výuky bloku přírodovědných předmětů hodnotí ČŠI na základě posouzení sledovaných jevů celkově jako průměrnou.

Hudební výchova

Výuka předmětu byla dobře plánována a připravována. Škola při ní respektovala požadavky dané přijatými učebními plány. Časová dotace vyučovacích hodin byla dodržována. Učitelé měli pečlivě zpracovány tematické plány, které korespondovaly s platnými učebními osnovami. Jejich naplňování potvrdily hospitační návštěvy. Kontinuita výuky mezi jednotlivými ročníky, zvláště na 2. stupni, je zajištěna jak po stránce obsahové, tak i z hlediska užitých učebních postupů. Plánování a příprava výuky i její podmínky měly velmi dobrou úroveň. Zaměření předmětu koresponduje s cíli obsaženými v učebních osnovách.

Personální zabezpečení výuky je kvalitní. I když na 1. stupni vyučovaly ve dvou sledovaných hodinách učitelky bez požadované odborné (a v jednom případě i pedagogické) způsobilosti, svou přípravou, zaujatým přístupem i vlastním pedagogickým výkonem naplnily cíle výuky. Vzdělání ostatních učitelů odpovídá příslušným zákonným normám. Jejich odborná úroveň pozitivně ovlivňuje průběh a výsledky výuky.

Prostorové i materiální podmínky pro výuku hudební výchovy jsou velmi dobré. V hlavní budově, kde probíhá výuka 3. – 9. ročníku, byla vybudována hudební třída vybavená klavírem, elektroakustickým zařízením, videotechnikou a dalšími pomůckami. Také v budově, kde se vyučuje 1. – 2. ročníku, může být využívána učebna s klavírem. Jinak mají vyučující k dispozici elektronické klávesy a další hudební nástroje včetně Orffova instrumentáře, přenosné radiomagnetofony a CD přehrávače apod. V potřebné míře jsou zajištěny učebnice a další studijní materiál. Materiální zabezpečení předmětu hudební výchova umožňuje naplnit výchovně vzdělávací program. Je na velmi dobré úrovni.

Průběh a kvalita vzdělávání byly sledovány v daném oboru na 1. i 2. stupni. Inspekční návštěvy se uskutečnily v 2. – 7. ročníku. Vyučovací hodiny byly sestaveny tak, aby se v nich střídaly jednotlivé činnosti tvořící náplň předmětu. Evidentní byla snaha učitelů o aktivizaci žáků a využití jejich kreativních schopností.

V nižších ročnících (2. - 4.) byla věnována pozornost průpravným cvičením (dechovým, příp. také hlasovým a intonačním), na která navazoval žákovský zpěv. Písně lidové či umělé byly někdy spojeny s rytmickým doprovodem či pohybovou hrou, sólisté se střídali se skupinami či sborem celé třídy. Zazněl i pokus o vícehlas – kánon. Při opakování a nácviu písní však mnohdy převládala kvantita nad kvalitou. Některé písňe by „zasloužily“ větší časový prostor naplněný péčí o hlasovou a výrazovou složku. Z činností tvořících nedílnou součást předmětu měl velmi dobrou úroveň rytmický výcvik s využitím účinných forem (reprodukce rytmických modelů tleskáním, „hry na tělo“, reprodukce říkadla, rytmické polyfonie a pod.). Poučení

z oblasti hudební teorie bylo přiměřené, funkční a vycházelo z „živého“ hudebního materiálu.

Ve výuce 5. – 7. ročníku měly rovněž své místo praktické činnosti, zejména pěvecký výcvik směřující ke kultivovanému projevu v rámci hlasových možností žáků. Využití notového zápisu z učebnice spojené s opakováním hudebních pojmů, poučení o charakteristických znacích zpívaných písní, spojení zpěvu s rytmickou, instrumentální akcí – to vše jsou postupy svědčící o erudovaném, koncepčním přístupu učitele. Důležitou složkou sledovaných lekcí bylo hudebně teoretické poučení (s využitím názorných pomůcek) a zejména rozšíření znalostí o hudební minulosti a současnosti. Názorný, zasvěcený výklad doplněný hudebními ukázkami a videozáznamy přinesl žákům estetické podněty i rozšíření poznatků o hudbě různých žánrů a slohů. Organizace, formy a metody výuky hudební výchovy jsou v této škole na velmi dobré úrovni.

Výuka hudební výchovy probíhala v optimistické atmosféře odpovídající poslání a cílům předmětu. Schopnost vyučujících využít vlastních hudebních schopností - instrumentálních či pěveckých se ukázala být významným motivačním prvkem. V tomto směru je třeba ocenit zejména klavíristické a pěvecké dispozice učitele 2. stupně, ale i učitelek na 1. stupni, které demonstrovaly své instrumentální schopnosti ve hře na kytaru, zobcovou flétnu a elektronické klávesy. Rovněž slovní motivace se ukázala být velmi účinnou především na 1. stupni, kde bylo účinně využito mezipředmětových vztahů. Hodnocení žáků bylo pozitivní, obsahovalo povzbuzení a pochvalu. Také číselná klasifikace žáky motivovala a stimulovala jejich zájem o předmět.

Motivace a hodnocení výkonů žáků, stejně jako vzájemná komunikace mezi vyučujícími a dětmi byly zabezpečeny účinně, na velmi dobré úrovni.

V průběhu vyučování byla sledována spolupráce a komunikace mezi vyučujícími a žáky. Je možno konstatovat, že tento vzájemný vztah má pevně stanovená a oběma stranami uznávaná pravidla. Žáci projevovali zájem o výuku hudební výchovy spolu s respektem ke schopnostem učitelů. Ti zase dávali žákům, zejména ve vyšších ročnících, dostatečný prostor k vyjádření jejich vlastních názorů. Tím byly dány předpoklady ke smysluplné, pozitivní a tvůrčí spolupráci, která je zvláště pro tento předmět nepostradatelná. Úroveň interakce a komunikace byla ve výuce hudební výchovy velmi dobrá.

Hudební výchova měla na této škole velmi dobrou úroveň.

Hodnocení kvality vzdělávání

Škola plnila ve všech sledovaných předmětech osnovy přijatých a schválených učebních plánů. Výuka byla dostatečně materiálně i personálně zabezpečena. Pozorovaná přímá práce pedagogů s žáky byla velmi kvalitní, závisela však jako všude na osobnostních předpokladech vyučujících. Tato skutečnost i výrazně ovlivňovala jejich vztahy. ČŠI konstatuje, že i v této škole byla výrazně lépe propracována užitá metodika na 1. stupni, byla vstřícnější k dětským potřebám.

Výchovná a vzdělávací práce celé školy souhrnně hodnocena jako velmi dobrá.

Plánování

Zpracované koncepční záměry vycházejí z analýzy specifických podmínek školy. Akcentují zejména součinnost školy a rodiny při předcházení záškoláctví, výchovu k protidrogové prevenci, systematické výchovné působení a vhodnou motivaci pro vzbuzování zájmu o školní práci, vytváření atmosféry důvěry, odpovědnosti, vzájemné úcty a zajištění účinné individuální péče žákům s prospěchovými problémy a vývojovými poruchami učení. Stanovené koncepční záměry jsou uskutečnitelné a jsou postupně realizovány prostřednictvím celoročního plánu práce. Ten stanovuje další priority v práci školy - ve spolupráci s metodickými orgány dále zvyšovat kvalitu výchovně vzdělávací práce, rozvíjet informační technologie, využívat počítačovou techniku ve výuce, zaměřit pozornost na rozvoj komunikativních dovedností žáků.

Plánování je pojato jako ucelený systém jednotlivých dílčích úkolů pro všechny oblasti práce zařízení. Plnění zadání je průběžně vyhodnocováno na pedagogických radách a při běžných kontrolách prováděných vedením školy. Každý pracovník má právo podílet se na plánování formou připomínek a návrhů na jednání pedagogické rady, na provozních poradách nebo prostřednictvím metodických zařízení. Záležitosti materiálního zabezpečení provozu jsou projednávány se zřizovatelem.

Ve školním roce 2000/2001 jsou žáci 3. - 5. ročníku vyučováni podle vzdělávacího programu Obecná škola, čj. 12 035/97-20. Žáci ostatních ročníků pak podle vzdělávacích dokumentů Základní škola, čj. 16 847/96-2. Realizované vzdělávací programy jsou podle podmínek školy doplněny volitelnými předměty - technické práce, informatika, sportovní aktivity, německý jazyk a domácnost. Z nepovinných předmětů jsou v tomto školním roce vyučovány anglický jazyk, náboženství a florbal. V rámci zájmových kroužků mohou žáci navštěvovat keramický, národopisný a požární kroužek, odbíjenou a florbal. Nabídka mimoškolních aktivit je dostačující, umožňuje žákům školy smysluplně a podle individuálních zájmů vyplnit volný čas.

V době inspekce škola vykazovala 12 integrovaných žáků. Mnozí z nich byli zařazeni do dvou specializovaných tříd. Výuka žáků se specifickými poruchami učení a chování probíhá podle individuálních plánů, které jsou spolu s další dokumentací pečlivě zpracovány a vedeny.

Způsob a systém plánování vychází z podmínek školy. Plánování vytváří předpoklady pro systematickou práci, celkově má velmi dobrou úroveň.

Organizování

Škola má jasně stanovenou organizační strukturu s přesně vymezenými kompetencemi jednotlivých pracovníků. Organizační řád je součástí plánu školy. Písemně stanovila ředitelka školy pracovní náplň vnitřním předpisem všem, kdo zastávají jakoukoliv funkci. To se týká i správních zaměstnanců. Konkrétní organizační pokyny se dozvídají jednotliví pracovníci v plánech, které jsou k dispozici nejen ve sborovně školy, ale i v některých pracovnách. Přesná pravidla vymezují i další interní předpisy, z nichž je třeba jmenovat vnitřní řád pro žáky, školní řád a jejich dodatky. Všechny tyto dokumenty vznikaly postupně a pedagogická rada souhlasila s jejich zněním, staly se však již pro své uživatele nepřehledné. Obsahují i již nepřijatelná pravidla o chování žáků mimo školu, zasahují do práv zákonných zástupců. Z těchto dvou pohledů by bylo dobré přepracovat školní řád dle osnovy dané vyhláškou MŠMT ČR č.

291/1991 Sb., o základní škole.

V čele školy stojí tým vedený ředitelkou a jejím zástupcem. Ten také se také nejvíce podílí na realizaci koncepčních záměrů. Dle potřeby jsou dále zváni odborníci pro řešení rozmanitých dílčích úkolů (výchovná poradkyně, školník a pod.). ČŠI by ve struktuře organizace doporučovala vzhledem k narůstajícím úkolům znovu oddělit funkci výchovné poradkyně a školního metodika prevence sociálně patologických jevů. Doporučení vychází zejména z metodického pokynu MŠMT ČR čj. 14 514/2000-51.

Dalším poradním orgánem vedení školy je pedagogická rada, schází se 7x ročně. Podle zápisů z jejich jednání je na ní hovořeno zejména o prospěchu a chování jednotlivých žáků, pozornost je věnována i závěrům z hospitační činnosti a koncepčním záměrům školy. Jsou zde naznačena i obecně pedagogická témata, jejichž probrání je dále postupováno aktivu třídních učitelů nebo metodickým orgánům.

Dalším opěrným bodem organizační struktury jsou metodické orgány. Tři působí na 1. stupni, šest na 2. Ze zápisů o jejich činnosti vyplývá, že jsou pro vedení školy odborným garantem, jejich činnost není formální.

Povinná dokumentace školy je vedena na předepsaných tiskopisech. Zjištěny byly pouze nedostatky v přesnosti vedení některých třídních výkazů a katalogových listů (nevyplněné potřebné rubriky, přepisy číselných údajů). Rozvrh platný pro tento školní rok odpovídá přijatým učebním plánům, vykazuje pouze některé drobné prohřešky proti psychohygienickým zásadám (umístění hodin výtvarné výchovy v VI.A na první vyučovací hodiny, dva předměty výchovného charakteru v jednom dni v IV.A a pod.). Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1999/2000 má velmi dobrou úroveň. Je zpracována v souladu s osnovou danou § 17e, odst. 2., 3. zákona č. 139/1995 Sb., kterým se měnil zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství. Kromě analýzy dosaženého stavu naznačuje i perspektivy dalšího vývoje a umožňuje ředitelce školy organizovat výchovně vzdělávací práci. Výroční zpráva byla projednána na pedagogické radě dne 29. 8. 2000. Rozhodnutí ředitelky školy jsou jasná, odpovídají dle zákona. Osobní data zaměstnanců i žáků jsou zabezpečena proti zneužití.

Způsob předávání informací ve škole je funkční. Rodiče jsou informováni při své návštěvě školy písemně prostřednictvím nástěnných tabulí. O prospěchu a chování svých dětí se dozvídají prostřednictvím žákovských knížek a deníčků, ústně na schůzkách sdružení rodičů a Dnech otevřených dveří. Připomínky a náměty rodičů jsou vítány, je jim věnována pozornost. Ředitelka školy se pravidelně zapojuje do jednání výboru třídních důvěrníků, tam nejen předává potřebné informace, ale i odpovídá na případné dotazy. Při návštěvě školy mohou rodiče na výstavkách srovnat výsledky práce žáků v jednotlivých předmětech.

Škola se vůči veřejnosti otevírá řadou aktivit. Informuje o své činnosti prostřednictvím místního tisku. Vedení školy vítá větší vstřícnost z řad rodičovské veřejnosti. Ta je prostřednictvím své organizace ochotna pomáhat při opakovaných každoročních oslavách (Den matek a pod.). Rada školy nebyla zřízena. Náměty vycházející z řad pedagogů jsou vítány a iniciativa odměňována v nenárokových složkách mzdy.

Spolupráci se zřizovatelem je možno označit za maximálně vstřícnou v rámci daném finančními možnostmi. Starosta města školu navštěvuje, účastní se besed se staršími žáky. V minulém kalendářním roce byla vysokým nákladem provedena rekonstrukce starší školní budovy. Spolupráci s nově vzniklými orgány státní správy nelze zatím hodnotit.

Kvalitu a funkčnost organizačního uspořádání školy a jejích informačních systémů hodnotí ČŠI jako velmi dobrou.

Vedení a motivování pracovníků

Organizace vzdělávacího a výchovného procesu i provozu umožňuje vést svěřené pracovníky. Jsou stanovena jasná pravidla a umožňují ředitelce kolektiv řídit. Při své práci vychází z celoročního plánu práce školy, z měsíčních a týdenních plánů, v nichž jsou konkrétní úkoly adresné a termínované. Plánované termíny jsou průběžně sledovány, se členy vedení vyhodnocovány. Dobrá práce je mnohdy veřejně pochválena na poradách. Operativní záležitosti řeší ředitelka individuálním pohovorem. Všichni pracovníci školy mají stanoveny pracovní náplně, pracovní dobu a přestávky, znají svá práva, kompetence i povinnosti.

Ředitelka deleguje určité kompetence i na metodické orgány a vytváří prostor pro jejich uplatnění, úzce s nimi spolupracuje při vytváření rámcových kritérií k určování výše osobního příplatku, při přidělování mimořádných odměn.

Vedení školy se snaží vytvářet velmi dobré podmínky pro práci pedagogů i žáků, vytváří atmosféru důvěry a spolupráce. Učitelé mají své kabinety, dle finančních možností školy jsou nakupovány moderní učební pomůcky. V estetickém prostředí se všem dobře pracuje. Stimulačním faktorem pracovníků je i finanční a morální ohodnocení jejich práce. Kritéria pro přiznání nenárokových složek platu jsou všeobecně známa, jsou zveřejněna na nástěnce. Jejich znění není stálé, během školního roku je upřesňováno a inovováno. Pracovníkům školy jsou známy i podmínky pro přiznání mimořádných odměn. S těmi jsou seznamováni několikrát v roce. Ředitelka školy přehodnocuje práci každého učitel 2x ročně. Výše osobního příplatku je diferencována. Vedení si cení práce učitelské sboru, který je stabilizován a je ochotný plnit úkoly i nad rámec svých povinností. Je uplatňován demokratický styl řízení. Humánním přístupem ke všem pracovníkům je vytvářena na pracovišti potřebná pohoda. Se zajímavými a netradičními nápady přicházejí mladí učitelé, iniciativní jsou však i ostatní pedagogové. Vstřícný přístup k plnění úkolů na pracovišti projevují i správní zaměstnanci. Ředitelka maximálně využívá odbornou způsobilost pedagogů a zabezpečuje aprobovanou výuku ve většině odborných předmětů na druhém stupni. Výuka cizích jazyků, výtvarné výchovy a praktických činností na druhém stupni není v některých třídách zajištěna odborně a pedagogicky způsobilými pedagogy. I na prvním stupni několika učitelkám požadovaná způsobilost chybí.

Vedení školy podporuje odborný růst učitelů a vytváří pro ně takové podmínky, aby svou odbornou způsobilost mohli doplňovat nebo rozšiřovat. Vede přehled o vzdělávacích aktivitách a účasti učitelů. Pedagogové jsou aktivní i mimo školu. Jedna učitelka je členkou zastupitelstva města, několik dalších je zapojeno do sportovních aktivit v rámci okresu. Informace o práci školy jsou zveřejňovány v místním tisku.

Začínajícím učitelům je ve škole věnována velká pozornost. Mají své uvádějící kolegy a vzájemná spolupráce se řídí plánem. Ředitelka je informována o práci mladých pedagogů vlastní hospitační činností a pohovory s uvádějícími učiteli.

Celoroční práce je pravidelně hodnocena ředitelkou na závěrečné pedagogické radě. Souhrnné informace poskytuje rovněž Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1999/2000. Pozitivem je i úzká spolupráce s několika okolními školami a aplikace srovnávacích společných testů v jednotlivých předmětech a ročnících. Tím jsou získávány informace o dosažených vědomostech žáků.

Na základě výše popsaných skutečností hodnotí ČŠI oblast vedení a motivování pracovníků jako vynikající.

Kontrolní mechanismy

Ředitelka má vytvořen promyšlený a účinný systém kontroly práce všech pedagogů i ostatních pracovníků školy. Plán této činnosti má podrobný, jsou v něm přehledně rozpracovány kontrolní výkony na jednotlivé měsíce. Je stanoven předmět kontroly, termín a personální zodpovědnost za jeho plnění. Jednotlivé výkony jsou písemně zaznamenávány a je sledována kvalita plnění.

Ředitelka školy se svým zástupcem kontrolují a hodnotí kvalitu výchovně vzdělávacího procesu a práci správních zaměstnanců. Náležitá pozornost je věnována i hospodaření s finančními prostředky, bezpečnosti a ochraně zdraví pracovníků a požární ochraně. Počet realizovaných hospitací ke dni inspekce umožňuje dostatečný přehled o práci jednotlivých pedagogů. O hospitovaných hodinách jsou vedeny podrobné zápisy, jež mají velmi dobrou vypovídací hodnotu. Podpisy vyučujících svědčí o tom, že byli se závěry pozorované výuky seznámeni. Součástí hodnocení každého pedagoga je kontrola vedení pedagogické dokumentace, tematických plánů s časovým rozvržením učiva, využívání názorných pomůcek (včetně didaktické techniky), písemností žáků i estetického vzhledu třídy. Na sledování průběhu a účinnosti vyučovacího procesu se podílejí i předsedové metodických sdružení a předmětových komisí.

Zjištěné nedostatky jsou řešeny zpravidla okamžitě podle závažnosti - buď individuálním pohovorem nebo řádným projednáním se zápisem. Nedostatky obecnějšího charakteru jsou řešeny na schůzkách vedení školy a provozních poradách. Obecné poznatky z kontrolní činnosti ředitelka prezentuje na jednáních pedagogické rady.

Pro zjištění úrovně výsledků učení píší žáci ve vybraných předmětech čtvrtletní či tematické písemné práce. Písemné prověrky obsahují analýzu chyb a opatření k nápravě nedostatků. Ve škole pracují metodická sdružení na prvním stupni a předmětové komise na druhém stupni. Směrnice zpracované vedením školy pro jejich práci jsou podkladem pro plánování. O své činnosti vedou metodické orgány písemné záznamy.

Na základě studia podkladové dokumentace a zjištěných skutečností hodnotí ČŠI kontrolní mechanismy jako vynikající.

Hodnocení kvality řízení

Ředitelka školy má jasnou představu o dalším rozvoji školy. Vstřícným způsobem se snaží vést svěřené kolektiv pracovníků. ČŠI našla dílčí nedostatky v organizačním zabezpečení práce.

Celkově hodnotí ČŠI oblast řízení školy jako vynikající.

DALŠÍ VÝZNAMNÁ ZJIŠTĚNÍ

Výchovné poradenství

Výchovná poradkyně měla písemné pověření ředitelky školy, funkci vykonává od roku 1998. Absolvovala specializační dvousemestrální studium na Pedagogické fakultě UP v Olomouci. Průběžně se účastní dalších kurzů pořádaných pedagogickým centrem.

Prostorové podmínky pro výkon své funkce má vytvořeny ve zvláštním kabinetě, který slouží pouze pro jednání s rodiči a žáky. Je zde uložena veškerá potřebná dokumentace, důvěrné

materiály v uzamčené skřínce. Vybavení je účelné a estetické. Konzultační hodiny pro rodiče jsou jednou týdně, pro žáky dvakrát týdně, aktuální problémy se řeší průběžně. Poradkyně poskytuje materiály pro volbu povolání, pořádá setkání se zástupci středních škol, se zákonnými zástupci vycházejících žáků hovoří osobně. Při řešení složitějších výchovných problémů je pořizován zápis, který obsahuje dohodnutá opatření, závěry z jednání a je vždy potvrzen podpisy zúčastněných stran. Pro dobrou informovanost o profesní volbě nebo výběru středních škol slouží také nástěnky a vitríny s aktuálními materiály.

Pro vlastní činnost byl zpracován Plán práce výchovného poradce pro školní rok 2000/2001. Stanovoval hlavní úkoly v oblasti profesní orientace žáků, práce s integrovanými žáky s vývojovými poruchami a chování a zahrnoval i problematiku odhalování a nápravy rizikového sociálně patologického chování. Dále byl rozčleněn po měsících do konkrétních úkolů. ČŠI velmi kladně hodnotí způsob funkčního a neformálního plánování ve výchovném poradenství.

Zabezpečit všechny tyto úkoly pomáhá s pedagogicko psychologická poradna, jejíž pracovníci pravidelně navštěvují školu a metodicky spolupracují s učiteli ve třídách, v nichž jsou integrováni žáci. Poradna provádí také podle zájmu testy pro profesní orientaci, pořádá semináře zaměřené na integraci žáků s vývojovými poruchami učení, s dyslexií, a to zejména na druhém stupni základní školy. Informační a poradenské centrum Úřadu práce ve Zlíně spolupracuje se školou formou programů pro žáky 8. a 9. tříd.

Ostatní pedagogičtí pracovníci školy jsou aktuálně informováni výchovnou poradkyní na pracovních poradách i pedagogických radách, o čemž svědčí zápisy z jejich jednání. Jsou jim také distribuovány různé materiály, které předávají na žákům na pravidelných třídnických hodinách.

O výsledcích a úspěších talentovaných žáků v soutěžích a olympiádách je vedena podrobná dokumentace, individuální práce s nimi probíhá pouze formou odborného vedení při přípravě.

Výchovné poradenství bylo hodnoceno jako vynikající.

Integrovaní žáci

Jako příloha celoročního plánu práce je vytvořen i plán péče o integrované žáky. Obsahuje rozpracovanou metodiku postupu pro zpracování veškeré související dokumentace. Jejím vedením je ustanovena výchovná poradkyně od roku 1998, má písemné pověření ředitelky školy. Integrováno je 9 žáků s diagnostikovanými vývojovými poruchami učení - dyslexií, 2 žáci tělesně postižení a 1 zrakově postižený. Všichni mají řádně veden spis obsahující odborné posudky lékařů, případně pedagogicko psychologické poradny. Součástí dokumentace je zpracovaný rámcový individuální plán pro určené období, podepsaný vyučujícím a průkazně projednán se zákonnými zástupci. Součástí je i dohodnutý způsob participace rodičů a žáka na odstranění výukových potíží.

Způsob zohledňování vyplývá z jednotlivých individuálních plánů v souladu s metodickým pokynem zejména ve výuce jazyka českého, cizích jazyků, u tělesně postižených v tělesné výchově. Slovního hodnocení škola u těchto žáků nevyužívá. Na základě průzkumu o něj není ze strany rodičů zájem.

Vedení předepsané dokumentace je možno označit za příkladné.

Práci školy v oblasti vzdělávání integrovaných žáků včetně zdravotně postižených hodnotí ČŠI jako vynikající.

Minimální program prevence sociálně patologických jevů

Školní metodická prevence je určena písemně ředitelkou školy. Protože odešla začátkem kalendářního roku na mateřskou dovolenou, její úkoly přebrala výchovná poradkyně. Ve smyslu platných doporučení MŠMT (viz níže) je žádoucí pověřit úkoly preventisty sociálně patologických jevů jiného pedagoga a nekumulovat tyto funkce.

Minimální preventivní program je zpracován pouze rámcově, rozdělen podle ročníků a rozpracován do jednotlivých témat. V nich se objevuje většina oblastí prevence mimo virtuální drogy a gamblerství. Ve způsobu zpracování neodpovídá zcela Metodickým pokynům čj. 14 514/2000-51 a 28 275/2000/22. ČŠI doporučuje při jeho inovaci postupovat podle uvedených metodických pokynů.

Hlavní úkoly prevence byly plněny. Způsob vyhodnocování efektivity jednotlivých preventivních aktivit nebyl součástí plánu, probíhal intuitivně. Ředitelka školy zajišťuje podmínky pro realizaci programu, vzdělávání pracovníků v oblasti prevence a předávání informací všem vyučujícím ve škole na pedagogických radách i v rámci práce metodických orgánů školy. Prostřednictvím výchovné poradkyně je zajištěna spolupráce s rodiči a s dalšími subjekty.

Ve škole se momentálně neobjevovaly sociálně patologické jevy. Z anonymního průzkumu prováděného ve škole vyplynuly drobné náznaky malých přestupků. V loňském roce bylo řešeno několik případů záškoláctví. Problémy se řeší ihned, okamžitě po zjištění třídními učiteli individuálním pohovorem nebo v rámci třídnických hodin. Informováni jsou i rodiče, při řešení větších problémů jsou zváni do školy.

Minimální program prevence sociálně patologických jevů je hodnocen jako průměrný.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Výroční zpráva ZŠ T. G. M. Otrokovice za školní rok 1999/2000
- Třídní knihy, třídní výkazy a katalogové listy žáků platné pro školní roky 1999/2000 a 2000/20001
- Zápisy z pedagogických rad ZŠ T. G. M. Otrokovice
- Zahajovací výkaz ZŠ T.G. M. Otrokovice platný pro školní rok 2000/2001
- Zápisy z jednání předmětových komisí a metodických sdružení sledovaných předmětů
- Tematické plány pro výuku sledovaných předmětů v 1. - 9. ročníku
- Sebezhodnocení práce ředitelky školy za poslední 4 roky
- Kniha úrazů
- Požární kniha včetně evakuačního plánu
- Rozhodnutí o zařazení ZŠ do sítě škol k 24. 1. 1996 s čj. 1 204/48
- Zřizovací listina ZŠ T. G. M. Otrokovice
- Doklad o přiznání čestného titulu k 1. 9. 1999 s čj. MŠMT ČR 26 386/99-20
- Vnitřní řád školy pro žáky, školní řád s dodatky, verze schválené k 1. 9. 2000
- Personální dokumentace pracovníků školy
- Kriteria pro hodnocení práce pedagogických pracovníků ZŠ T. G. M. Otrokovice

- Kriteria pro přiznání odměn v měsíci dubnu 2001
- Plán práce pro školní rok 2000/2001
- Měsíční plány dané školy
- Týdenní plány dané školy
- Plán ozdravných opatření pro roky 2001 - 2003
- Rozvrh hodin platný pro školní rok 2000/2001
- Platná rozhodnutí ředitelky školy
- Záznamy z hospitací ředitelky školy
- Náplň práce výchovného poradce školy
- Plán práce výchovného poradce pro školní rok 2000/2001
- Osobní dokumentace výchovného poradce
- Zápisy z jednání výchovného poradce s rodiči
- Dokumentace k volbě povolání, přehled úspěšnosti žáků v přijímacím řízení
- Přehled akcí k profesní volbě
- Dokumentace o integrovaných žácích
- Přehledy žáků zařazených do dyslektických kroužků
- Minimální program školy pro prevenci sociálně patologických jevů
- Osobní dokumentace metodika prevence
- Dotazníky ČŠI pro rodiče
- Náhodně vybrané žákovské knížky a sešity žáků pro práci ve sledovaných předmětech
- Laboratorní práce z chemie
- Hospitační záznamy inspekčních pracovníků
- Kronika školy (od školního roku 1984/1985)

ZÁVĚR

Pozitiva

- Velmi dobré pracovní podmínky pro práci pedagogů i žáků.
- Škola zřizuje specializované třídy.
- Její prostory jsou udržovány čisté a estetické.
- Vedení školy má promyšlený a účinný systém kontroly.
- Dobře a neformálně pracují metodické orgány.
- Vynikající je práce výchovné poradkyně a vedení dokumentace o integrovaných žácích.
- Prvky dramatické výchovy a činnostní metody typické pro projekt Obecná škola se užívají i ve třídách realizujících projekt Základní škola.
- Výuka je ve srovnání s jinými školami relativně kvalifikovaně a odborně zabezpečena.
- V naukových předmětech je funkčně využívána didaktická technika.
- Jsou využívány výchovné aspekty v hodinách chemie a aktivizující metody práce v prvouce.

- V mnoha předmětech je dobrá pracovní atmosféra.
- Ve většině hodin je dbáno na individuální dispozice žáků.
- Výrazná je snaha o spolupráci s rodičovskou veřejností.
- V mnohých předmětech je pěstován kulturní rozhled žáků.

Negativa

- Výchovná poradkyně zastává zároveň funkci preventistky sociálně patologických jevů.
- Stereotypnost a neefektivnost metod některých vyučujících.
- Některé zápisy v třídních knihách nevyplývají dostatečně o realizaci osnov.
- Plánování výuky dějepisu postrádá časové rezervy.
- V některých hodinách naukových předmětů není rozvíjeno myšlení žáků, není kladen důraz na vztahy nového a dříve poznaného učiva.
- V některých hodinách je nízký podíl samostatné práce žáků.
- Špatná úroveň písemného projevu a celkové úpravy písemností žáků ve vyšších třídách 1. stupně.

Doporučení

- Přepracovat Školní řád.
- Oddělit funkci výchovného poradce a metodika prevence sociálně patologických jevů a zpracovat program prevence dle nových metodických pokynů MŠMT ČR.
- Plánovat v rámci výchovného poradenství i péči o talentované žáky.
- Při sestavování rozvrhu dbát psychohygienických požadavků.
- Nahradit stávající učebnice dějepisu.
- Práci žáků vždy motivovat a výchovně využívat učivo.
- Pěstovat rozvoj komunikativních dovedností.
- Důsledněji uplatňovat efektivnější a transparentnější způsoby kontroly výsledků v matematice na 1. stupni.

Závěrem lze konstatovat, že škola plní osnovy dané zvolenými učebními programy. Ve výuce nebyly shledány odborné nedostatky. V oblasti metodiky lze mnohé pedagogy pochválit za tvořivý přístup.

Vedení školy průběžně realizuje své představy.

Celkově lze práci Základní školy Tomáše Garyka Masaryka, Otrokovice hodnotit jako velmi dobrou.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři:	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Pavla Koupilová	Pavla Koupilová, v. r.
Členové týmu	Dr. Antonín Bařinka	Dr. Bařinka, v. r.
	Mgr. Marie Dratvová	Marie Dratvová, v. r.
	Mgr. Roman Hoza	Mgr. Roman Hoza, v. r.
	Mgr. Věra Mrázová	Věra Mrázová, v. r.
	Mgr. Stanislav Reňák	Reňák Stanislav, v. r.

V Kroměříži dne: 25. května 2001

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 25. května 2001

Razítko

Ředitelka školy

Podpis

Aujeská Věra, v. r.

Předmětem inspekce bylo komplexní zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 7 téhož zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Posouzení jevů

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně</i>

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Příslušný orgán státní správy (samosprávy): OŠ KÚ Zlín, Tř. T. Bati 3792, 762 69 Zlín	01-06-14	152-125/01-5049
Zřizovatel: Město Otrokovice, nám. 3. května, 765 02 Otrokovice	01-06-14	152-124/01-5049

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
01-06-14	-	Nebyly dodány